

П. М. Х. Етуотър
Отвъд децата индиго
Новите деца на прага на петия свят

Съдържание

Въведение	9
1. Портата на майте	13
2. Петата коренна раса	20
3. Петият свят	34
4. Петата чакра	41
5. Маршът на поколенията	51
6. Сини или индиго: оспорване на етикетите	66
7. Най-различни гласове	78
8. Привличането на астрала	92
9. Да прегърнеш духовността	104
10. Един много особен гняв	115
11. Неспokoйни деца и „подскачащи“ гени	127
12. Растяща интелигентност, изгубен потенциал	139
13. Нови начини за обучение	152
14. Zippies, Tweens и Mini-Me's	166
15. Призвани да променят	181
16. Великата промяна	196
17. Великите епохи	213
18. Навлизане в настоящето	228

Въведение

Животът е онова, което ти се случва, докато си зает с планирането на нещо друго.

Джон Ленън

Изучавам децата, откакто самата аз бях дете – поразявах се какво понякога произтичаше от произнесените на глас думи, наблюдавах движенията, намеренията, чувствата, отбелязвах всички промени, които настъпваха, щом се намесеше любовта. Тази „лаборатория на живота“ придоби за мен особен смисъл, след като родих три деца и, вече на средна възраст, имах три злополучни бременности. Бях активна майка, ръководех момчешки и момичешки скаутски групи, преподавах в неделното училище, печех сладкиши, раздавани после като награди, организирах още какви ли не занимания и протестирах срещу политическите абсурди. По онова време бях ангажирана целодневно, а когато се приберях вкъщи, изкарвах още една работна смяна, без да броя грижите за градината, която ни осигуряваше незаменими продукти. Бидейки безкрайно любопитна, използвах всеки достъпен източник на информация, за да узная повече за причините и смисъла на човешкото съществуване, за мястото ни във Вселената, за душата. Това ме накара да основа „Вътрешен форум“, първото некомерсиално духовно-метафизично обединение в Айдахо, чиято цел бе да отсее фактите от фикциите относно вътрешния и външния план на битието. Анализите, в които се бях вдълбочила като дете и не бях изоставила в зрелите си години, се превърнаха в програми и привлякоха хиляди хора от целия Северозапад. Колкото повече опит събирах, толкова повече знания натрупвах и толкова по-голямо ставаше любопитството ми, докато не... умрях.

Моите три срещи със смъртта, всяка от които бе съпроведе-

на с преживяване на феномена на близката смърт, преобърнаха из основи живота ми. По-късно, в продължение на повече от четвърт век, изследвах различните аспекти на този феномен. Събраният материал е изложен в седем книги, а някои от наблюденията ми впоследствие бяха клинично потвърдени. Докато вършех всичко това, регистрирах не само как се променят децата, познали състоянието, близко до смъртта, но и колко много приличат те на родените в началото на осемдесетте и особено на границата на старото и новото хилядолетие. В книгата си „Децата на новото хилядолетие“*, след време допълнена и издадена под заглавието „Новите деца и преживяванията, близки до смъртта“, сравнявам тези две групи. Приликата между тях се изразява в необикновена чувствителност към вкус, консистенция на материалите, допир, мирис, светлина, звук. Те демонстрират по-изострена интуиция, по-висок интелект и осъзнатост и склонност не толкова към съперничество, колкото към групово сътрудничество – с почти емпатична способност да разбират чувствата и нуждите на другите. Проявяват творческа изобретателност в решаването на проблеми, вълнуват се повече от бъдещето и духовните реалии и по-малко – от чекове и банкови сметки.

В тази книга подхождам далеч по-задълбочено в сравнение с предишната... защото новите деца, „различни“ някак по рождение, носят в себе си всички белези на еволюционния скок на човечеството. Този легендарен квантов скок ще определи съдбата ни през периода, в който нашата галактика завършва 25 920-годишния си цикъл на завъртане около голямото Централно слънце на Вселената.

На следващите страници ще предложа на вниманието ви както субективни, така и обективни гледни точки, доколкото от мистиците и шаманите можем да научим също толкова много, колкото и от учените и преподавателите. Освен това ще споделя някои собствени виждания и откровения, получени в молитвено съзерцание. Тонът на книгата е умишлено донякъде

---

* Да не се бърка с двете тематично сродни книги на Каролина Хенкамп „Децата на новото хилядолетие“, изд. „Аквариус“, София, 2003 и 2004 г.

дързък, тъй като и новите деца са точно такива. Макар и изключително надарени, те са и донякъде безпардонни.

За измъчените родители и недоумяващите работодатели тази книга би следвало да е същински Божи дар, предназначен да им помогне в общуването с днешните деца. Надявам се всички останали да намерят в нея нова перспектива, необходимия контекст за по-добро разбиране на нашето бързо променящо се време, съотнесено с повишаването на съзнанието на цялото човечество.

„Дългото лятоброене“ прекъсва на 21 декември 2012 година. (Последната дата в календара е 28 октомври 2011, но поради някои сложности от математически характер е приета датата 21.12.2012.)

Забележете как с преминаването във всяко следващо ниво се ускорява процесът на еволюцията. Процесът на еволюцията, не времето! Независимо от непреодолимото усещане за интензивност, което се регистрира напоследък от всички, методите за научно измерване на времето не са достатъчно усъвършенствани, за да оценим придобивания от нас опит в цялата му пълнота. Не времето бърза така стремително, а самото творение – то се адаптира и преобразява, възприема по-фините вибрационни честоти в унисон с разширяването на човешкото съзнание. Разликата е доловима – еволюцията си играе на „прескочи кобила“ с нашето съзнание.

Буферът на времето и получената поради него защита – достатъчно дългия срок например, за да поправим резултатите от своето безразсъдство, да се нагодим към променящите се условия и да интегрираме наученото – фактически вече ги няма, а промеждутъкът между събитията и последиците от тях е драматично малък. Интернет, електронната поща, мобилните телефони, компютрите, цифровите камери, телевизията, факсовете, лазерите, влакнестата оптика и роботите – всичко това позволява днес на света да се озове мигновено буквално пред прага ни. „Как да намаля темпото, какъв е смисълът на ставащото?“ – този въпрос пронизва всеки от нас право в сърцето. Имаме усещането, че цялата ни планета преживява нервен срив.

Въпреки това на 21 декември 2012 година над нашата галактика ще изгрее утринното слънце, което ще ознаменува завършека на поредния 25 920 годишен цикъл на завъртането ѝ около големия зодиакален пръстен (астрологичната „космическа година“). Но на този ден ще се случи нещо още по-голямо от обикновеното приключване на астрологичната година, готова да бъде сменена от следващата. Според майте еволюционният процес се състои от пет свята или „слънца“ (епохи). Всяко слънце завършвало с катастрофа, преходен период на разпад и криза, която ние – благодарение на съвременните изследвания на хаоса – признаваме за необходима, за да се появят и развият

нови форми. Това „умиране на старото и раждане на новото“ отразява идеята за възраждане от пепелта на птицата-феникс, чийто полет означава не само новото начало, но и появата на свят, по-добър от предишния. За майте петото слънце или петият свят ще залезе през 2012 година.*

Ще залезе?

Трябва да отбележа, че духовните нива на еврейската Кабала, циклите в индуизма, наричани юги, и традициите на индианците хопи в измерването на времето, по загадъчен начин напомнящи „слънцата“ от календара на майте, предричат, че петият свят ще изгрее тепърва. Този галактически синхрон, който вещае началото на петата епоха, може да се намери в повечето свещени традиции, включително митраизма, ведическата астрология, ислямската астрология, европейската сакрална география, християнската религиозна архитектура от Средновековието, както и в различните херметически учения, без да изброяваме всичките. Жреците на инките наричат настъпващия период *pachacuti*, което означава „време отвъд времето, когато Земята ще се обърне“. На древните египтяни той е известен като начало на „полета на петия Феникс“. Едно предсказание на хопите гласи, че когато започне възходът на петия свят, синята звезда Качина (небесно същество) за пръв път ще мине, танцувайки, по светите места на техните селища.

Друго предсказание за синята звезда, която ще стане вестител на петия свят, е направено от съвременния футурист и сензитив Гордън-Майкъл Скелиън. В своя информационен бюлетин „Интуитивен проблясък“ той заявява, че тя именно е кометата Хейл-Боп, чието космическо шоу бе наблюдавано в небосвода на планетата Земя през 1997 година. То бе наистина изключително. За последен път човешки очи са имали възможност да видят Хейл-Боп в дните на грандиозното строителство преди завършването на голямата пирамида в Гиза. През цялата история подобни небесни феномени са били смятани за предвестници на велики или зловещи събития. За такива се смятат и днес.

Никой не би се усъмнил, че времето, в което живеем, на-

---

* Още разяснения за календара на майте читателят ще намери във втора и трета глава. – Б. ред.

истина не прилича на нито едно, съхранено от летописите или човешката памет. И не толкова поради наличието на невероятни „играчки“, чийто смисъл е да улеснят живота ни, или поради прогреса, отбелязан от нас като общност – той вече е даденост – а по-скоро поради това, че нашата епоха, в която скоростните промени са нещо нормално, е била предсказана, подробно анализирана и описана преди хиляди години от предците ни – хора, разбирали разликата между еволюцията на творението и на съзнанието и изтичането на часовете и дните. Те са схванали замисъла, според който човечеството не е случаен гост на Земята, схванали са, че съществува план, създаден от Първоизточника, намиращ се отвъд видимите и невидимите неща.

Останалото от древните култури, особено от културата на майките, не е достатъчно, за да ни даде по-широк поглед върху знанието, до което те са достигнали. Но ние можем да сме абсолютно сигурни, че последният ден в техния календар не е денят на Страшния съд. Той обозначава по-скоро портата, нещо като пространствено-времеви портал, през който ни предстои да прекрачим към нов начин на живот, към нови светове на възможности.

Представете си нашето пътуване като раждане. Както при всяко раждане, и сега ще има болка и дискомфорт, загуба на невинност и изпитания, които ще ни притиснат и съборят на земята. Ние ще се променим, защото трябва да се променим. Годината 2004, когато пиша тази книга, е преломен момент за всеки от нас. Заобикалящият ни свят се преобръща с главата надолу, а новият свят неотклонно приближава. Но – за да погледнем на нещата от друг ъгъл – няма това не е прекрасно?

Древните източници съобщават, че процесът на новораждане, през който преминаваме, ще доведе в същото време до поява на ново разклонение от живота или нова „коренна раса“. Като споменават думата „раса“, те имат предвид не точно някакъв различен от обичайното цвят на кожата или различни физиологични характеристики, макар и това да не е изключено, а нов корен на човешкия генофонд. Медиумите и мистиците, предсказали това, твърдят, че хората, които идват на бял свят сега, са представители на „петата коренна раса“.

На петата ли?

За да намерим отговор на въпроса, трябва да отворим „кутията на Пандора“ – свързаното с множество предания хранилище на най-невероятни чудеса, което – веднъж отворено – вече не може да бъде затворено. То е нашият ум, готов да възприема всяка нова информация за петата коренна раса, петата епоха, петото измерение, петата чакра. Би следвало малко от малко да имаме понятие за тези неща, за да сме в състояние да осмислим напрежението, което усещаме днес, и поне донякъде да осъзнаем огромните предизвикателства, с които ще се сблъскаме, докато отглеждаме най-новата вълна деца – деца, неподлежащи на никакво категоризиране... новите деца на новия свят.

Между другото, ранните календари не са били „измислени“ по такъв начин, че да очертават епохите, отчитайки изтичането на времето (линеарен подход), а по-скоро да отразяват което е и което ще дойде – докато продължава взаимодействието между процесите на сътворение на Земята и развитието на съзнанието на нея (абстрактен подход).

ПЕТТЕ КОСМИЧЕСКИ ЕПОХИ В КАЛЕНДАРИТЕ НА МАИТЕ

ПЪРВИЯТ СВЯТ. *Слънцето на Ягуара/на Оцелота*

Елементът Земя, женска енергия

Времето на гигантите (сътворени от боговете). Те живеят в пещери, хранят се с каквото намерят, биват нападани и изядени от ягуарите (костите на допотопните животни са намерени в дълбоки каньони под дебели каменни пластове). Опустошителни ветрове и дълъг период на мрак. Огън.

ВТОРИЯТ СВЯТ. *Слънцето на Ветровете**

Елементът Въздух, мъжка енергия

Човеците са застрашени да бъдат унищожени от ураганите, поради което боговете ги трансформират в примати, за да могат се държат по-здравно и да не бъдат отнесени (затова хората и маймуните си приличат). Огромни гори са пометени от циклони. Ветрове. Урагани. Мрак.

ТРЕТИЯТ СВЯТ. *Огненото слънце*

Елементът Огън, женска енергия.

Унищожение чрез дъжд от лава и огън. Хората биват трансформирани в птици и така – спасени от катаклизмите (намерени са хора, погребани под пластове лава и пепел). Изригване на вулкани. Мрак. Лед.

---

* Съществуват разногласия относно второто и четвъртото слънце: мнозина метафизици и мистици твърдят, че второто слънце било водата (виж стр. 36), а четвъртото – вятърът; специалистите в тази област обаче и особено фолклористите обикновено смятат обратното. В случая се придръжам към мнението на вторите. – Б. а.

ЧЕТВЪРТИЯТ СВЯТ. *Слънцето на Водата**

Елементът Вода, мъжка енергия.

Ужасни бури унищожават всичко, поройни дъждове, наводнения, чиито води стигат чак до планинските върхове (боговете превръщат хората в риби, за да ги спасят). Време на старейшините. Материализъм. Тъмната страна е много силна.

ПЕТИЯТ СВЯТ *Слънцето на Земетресението/Движението*

Елемент Етер, единение/сливане на мъжката и женската енергия

Светът се руши от гигантски промени, колебания, земетресения, възможно е обръщане на полюсите (магнитните/геофизичните). Епоха на съвременните хора. Започва през 3114 година пр. Хр. и ще завърши през 2012 г. сл. Хр.

Според традиционните вярвания след 2012 година ще започне дълъг период от 5200 години, през който ще се възстанови „естественият порядък“ – време на мъдрост, мир, хармония, любов и различни висши форми на състояние на съзнанието. Някои съвременници твърдят, че на хоризонта изгрява шестото слънце.

Шестото слънце ли?

Върху слънчевия камък, изобразяващ космологията на ацтеките и майте, няма нищо, което да ни подсказва съществуването на шесто слънце. Никакъв, дори и най-малък намек. За сметка на това много неща ни говорят, че този „кръгов календар“ ще повтори своята обиколка, че предстои нов цикъл след приключването на предсказанията. С други думи – нищо не свършва. Пътят на творението все така ще се възкачва и спуска, а с него ще се променят и енергийните потоци.

Почти всички известни ми системи за измерване на времето, независимо дали почиват върху митове, разкази, вярвания или фактически календарни изчисления, сочат сегашния момент в историята на човечеството като начало на петия свят. Към тях можете да отнесете и легендите на майте за слънцата, тъй като на 21.12.2012 година ще затихнат изначалните вибрации на петото слънце, като *същевременно то ще затрепти на по-висока октава*, с друг потенциал, на друго ниво на съществуване. Това,

което не сме разбрали до днес, но което е онагледено в целия календар на маите, е, че тъкмо по време на смяната на епохите – когато петото слънце залязва – съзнанието на творението ще продължи да се разширява. То ще обиколи същото слънце, само че на по-високо енергийно ниво на трептене в сравнение с предходния път. През първия и последния цикъл на *който и да е* от ранните календари разгръщащата се енергия изменя възприятието ни за изтичането на времето. Това или редуцира развитието на съществуващия потенциал, или го умножава.

И така, какво се случва в мига на преминаването към новия цикъл?

Петият свят ще се издигне спираловидно!

А с него и потенциалът ще се устреми нагоре!

Неспособните да издържат на все по-бързо протичащите промени и да приемат възможността за вътрешен растеж ще се обърнат срещу онези, които успяват, ще настояват за внимание и любов по единствения достъпен им начин – с гняв. Сега съзнанието осъзнава себе си... формира се един глобален разум. Руският учен В. И. Вернадский и френският теолог Пиер Тейяр дьо Шарден са го предсказали и са го нарекли *ноосфера*, тънка ментална обвивка, която подобно на тъкан някой ден ще обгърне Земята и ще слее всички разуми, всички индивидуални съзнания в обща сияеща мрежа. Тази духовна или етерна искряща светлинна мрежа често пъти може да се види по време на медитации, молитви, състояния на екстаз или състояния, близки до смъртта; тя е достъпна и на хората, трансформирали своето съзнание.

Мнозина смятат, че календарът на маите отразява края на историята на познатия ни, основан върху дуалността и разделението свят и зараждането на златния век на просветлението, през който съзнанието за принадлежност към цялото и единението ще са възможни. Пророчеството гласи, че ще се завърнем към естествения порядък и че уважението, зачитането, сътрудничеството, толерантността, разбирателството и мирът ще станат отново инстинктивна част от природата на човешкото семейство, стига да им се даде шанс. (Враждебните реакции са типични за *заученото* поведение.)

Различните космологии* за петия свят съдържат същите послания и същото основополагащо откровение: че ще дойде една равностойна на Христос същност – или като отделна душа, или като Христово съзнание, което всеки би могъл да постигне. („Христовото съзнание“ е състояние на съществуването, белязано с любов и милост, с преданост към Бог, т. е. към Източника. Състояние на опрощение и блаженство в живот, следващ висшия зов на духовното и отдаден в служба на него.)

Важен, но рядко споменаван аспект в митовите за Сътворението е фактът, че във всяко *слънце* или свят съществува свой собствен Адам, Месия и Ной. Днешното време не прави изключение. Нивото на петия свят, чийто залез сега предстои, също ще роди своя Ной – „оцеляващия“ човек с необходимото съзнание, за да засее семената на следващото ниво, точно както се е случвало в края на другите епохи. И това следващо по-високо ниво на петия свят, на което скоро трябва да се озовем, ще има своя Адам, своя Месия (ще изживеем навярно Второто пришествие на Христа, на Кетцалкоатъл или на друга същност от такава величина) и накрая – своя Ной, и то ще отведе Земята до по-пълно осъществяване и усъвършенстване на шестата коренна раса.

Адамовци, Месии, Ноевци... всеки нов свят е микрокосмос в макрокосмоса, поредна стъпка нагоре по стълбицата на един по-висш план към едно по-висше предназначение.

---

* Учение за устройството на Вселената и за законите, по които тя се управлява, за света като цяло. – Б. пр.

Децата с виолетова или индигова аура – доминираща тенденция

Съществуващото мнение, че вече повсеместно се раждат деца с виолетова или индигова аура, е крайно преувеличено. Доколкото мога да преценя, предвестниците на шестата коренна раса са започнали да се появяват в края на XIX век. Сега те стават все повече, но истинският им брой е доста по-малък от оповестявания. Макар силната интуиция, способността да се влияе съзнателно върху материята и прочее психични способности, както и технологичната ориентация да са свойствени за петата коренна раса и до завършването на еволюционния ѝ цикъл към списъка да се добавят още, през следващите 400 години ще бъде много трудно да се фиксират разлики между нея и бъдещата, шестата, защото в процеса на преход от днешното ниво на съзнание към следващото тези проявни форми ще се смесват.

Но това, което е общо за двете и през близките години ще става все по-забележимо, е задълбочаването на цветовете на аурата – по-специално на синия – и при младите хора, и при децата. По-голямата наситеност на цвета е признак за интензифициране на енергията. Както ще се разгръща петият свят, точно така ще прогресира и петата раса. Болшинството „сини“, които вече са тук и продължават да се раждат, са действително „напреднали сини“. За да можем правилно да разграничаваме расите, освен цвета на аурата трябва да забелязваме типа тяло, поведенческите характеристики, а също и нивото на ментална и интуитивна проникателност.

Истинските индиго – а досега съм срещнала само няколко от тях – не притежават физическата издръжливост, която е типична за петата коренна раса като цяло и за нейния „напреднал вариант“. Под „истински индиго“ разбирам носителите на по-високо съзнание, отговарящо на шестата коренна раса. Напълно развитите индивиди са по-скоро рядкост сред първите вълни на еволюционните преходни периоди. Всяка коренна раса представлява подобрене на типа тяло и на съзнанието на предходната. Шестата раса ще бъде много по-съвършена, отколкото нейните наблюдавани днес проявления; представителите ѝ ще преби-

вават в значително по-високи нива на духовната реалност. С две думи, истинските индиго ценят половите различия, изглеждат беззащитни, когато става дума за личностните им граници, и са склонни да подценяват грижите за хигиената и здравето си – сякаш тези неща се отнасят по-скоро до другите, а не до самите тях. Те са заземени духовно, а не физически. Знаят как да се справят с безбройните проблеми на днешния ден, имат силата да поправят нещата, без да изневеряват на себе си и без да могат да бъдат спрени, след като са си поставили някаква цел. Те никога няма да се задоволят с по-малко от глобална реконструкция на обществото като цяло. Опитвайки се да им дадат някакво определение, средствата за масова информация ги наричат „индигови герои“, „кристални, свръхсетивни деца“, „звездни семена“, „хибриди от чужди планети“, „сини лъчи“, „деца-чудо“ и прочее... и причиняват повече вреда, отколкото полза.

Осма глава

Привличането на астрала

Иска се доста смелост да пораснеш и после да станеш този, който действително си.

И. И. Къмингс

Всички разкази, с които се запознахме, са същевременно удивителни, но и белязани с недоволство. Те обаче ни дадоха възможност да получим по-точна представа за новите деца, както и за онова, което толкова много ги отличава от всяко друго поколение в по-новата ни история, а може би и през последните няколко хилядолетия. И то не е някаква група необичайни характеристики, а по-скоро – както вече видяхте – само определени, но силно изразени черти. Ето кое ги прави предвестници на нова генетика. Те са наистина уникални. За да ви помогна да разберете колко важно е казаното току-що, в следващите седем глави от книгата ще споделя информацията, събрана от мен и други специалисти и мистици, относно бързо разпространящата се по нашата планета нова вълна деца.

Джоан Ембърс, която ни се представи в предишната глава, може да ни каже още нещо по въпроса, какво означава да си „различен човек“ с изключителни психични способности и чувствителност, с възприятия, *всекидневно* отворени към реалности, различни от нашата. Интересното в нейните коментари е, че и тя, и синът ѝ са нови деца, притежаващи еднакви качества. Докато е налучкавала как да възпитава момчето, Джоан е успяла да разбере по-добре себе си, собственото си детство и собствените си някогашни реакции, свързани с начина, по който е била третирана тя самата.

Уолш предрича: „Човечеството е на път да създаде една напълно нова теология и един напълно нов Бог през близките две или три десетилетия.“

Той мисли също като новите деца. Онзи, който е млад и онзи, който е останал млад по сърце, се вглеждат в историческите месии и забелязват един повтарящ се модел – молитви, проповеди, поучения, лечителство, последователи – и си казват: „Ей, та това сме ние, ние също го можем: *Ние сме църквата!* Не „Бог и ние“, а Бог е в нас, *чрез нас и като нас*.“

Повечето родени от 1982 година насам деца обичат науката и логиката по следната причина: тъй като науката установи, че частицата и вълната са едно и също, то значи Бог е и двете – иманентен и трансцендентен, вътрешен и външен, невъзмутим и съчувстващ, както Едното, така и многото в Едното. Тяхната логика е сериозно предизвикателство към теологията. Такива са излязлото отново на бял свят евангелие от Тома и изгубените евангелия; реинтерпретацията на библейската Мария Магдалена като ученичка на Исус; признанието, че сексуалните контакти на свещенослужители с момчета-послушници е отдавна съществуваща практика в повечето религии, включително в будизма; отчитането на факта, че в цял свят духовниците-фундаменталисти контролират вярващите, като в името на Бог им представят за истинни всякакви крайности и лъжливи трактовки.

Налице са големи промени в стремежа на човечеството за единение с Бог. Нашият инстинкт, нашето здраве и нашите души ни тласкат в нова посока. Натам ще ни тласкат, и то дори още по-силно от когато и да било, новите деца.

Ето кратко обобщение на най-последните тенденции, упражнения и помощни средства. (Макар да разказвам какво се случва в Съединените щати, тези образци са известни по цял свят – дори там, където законът ги забранява.)

Завръщане на мистицизма. Дефинира се като изкуство за постигане на единение с реалността; чрез мистицизма човек може да опознае същината на нещата, сливайки се с тях, интегрирайки ги в живота... изживявайки онова, което е.

Десета глава

ЕДИН МНОГО ОСОБЕН ГНЯВ

Това е време на гръмки гласове, на открито говорене и смело мислене. Радвам се, че живея в едно тъй великолепно неспокойно време.

Хелън Келър

Извадки от дневници, в които деца са записвали сънищата си – и най-вече деца, живеещи в североизточната част на САЩ – свидетелстват, че те са предусетили терористичния акт на 11 септември в Ню Йорк. Някои от предоставените ми записки бяха отпреди две години. Когато се твърди, че малките „знаят нещата“, че могат да долавят бъдещи събития и са в съзвучие с невидимите енергии, които ги пораждат, както и с колективното съзнание, това още не е всичко. Тяхната проникателност и умението „да четат“ в душите и умовете на хората, да предсказват какво ще се случи или да поставят под въпрос онова, на което ги учите, изглеждат почти плашещо. Да не говорим, че са в състояние да ви скъсат невите. Опитвали ли сте се някога да възпитате поне едно ново дете? Съчувствам на татковците и майките им. Аз вече съм баба. Мога да се оттегля по всяко време. Но родителите не могат.

Както се казва: това е сблъсък на два свята.

Новите деца са гневни. Един много особен вид гняв като отличителен белег на раждащите се от 1982 година насам кипи под самата повърхност и се проявява и у най-обичливите. Всичко, което не отговаря на истината – което е съчинено, високопарно, лицемерно, преувеличено, нечестно или неистинно – отключва у тях гняв, съвсем различен от гнева на предишните поколения. Но поради неговите „подпочвени води“ новите деца лесно могат да бъдат манипулирани или използвани. Те по

природа са безучастни наблюдатели и изобщо не са склонни да вземат страна, което всъщност ги изправя пред опасността да станат революционери, бунтари, всевъзможни активисти, двойни агенти или дори... убийци.

Нека погледнем социалния климат, в който децата израстват. Бил Клинтън лъжеше, че не е правил секс с „онази жена“; управляващите компанията „Енрон“ отричаха, че са „фризирали счетоводството“ ѝ, докато доверчивите акционери претърпяха опусошителни загуби; ръководството на ООН излъга, когато се заговори за корупцията, свързана с неправомерното използване на милионите, платени за иракския нефт; Джордж Буш лъжеше, че няма да има нови данъци; Джордж Буш-младши лъжеше по отношение на войната в Ирак и нужните за нея средства. Тези мъже бяха наши президенти и ръководители на държавата, от които се възхищавахме. Някои от най-новите проучвания показваха, че всичко това е рефлектирало „надолу“. Три четвърти от допитаните студенти признаха, че на изпитите си са използвали „пищови“; 43% от населението в един глас заявиха, че е нормално човек да лъже или да мами, за да просперира. Нашата готовност като общество да използваме лъжата ни донесе титлата „Пинокио-култура“*.

Чували ли сте за „гнева на хлапетата“? Този гняв е нещо като епидемия сред подрастващите и децата, които, едва проходили, сякаш вече се стремят да си отмъстят на всички наоколо. Това бива използвано от различните видове шоу по телевизията, от видеогрите и от рап-музиката. Игрите като „Grand Theft Auto“ („Големият авто-грабеж“) съдържат такова насилие, което тласка децата и тийнейджърите към организирана престъпност, убийства и други форми на криминално поведение. В някои страни децата се пребиват едно друго жестоко, като същевременно заснимат тази „игра“ и я наричат happy slapping

---

* Сюзън И. Тифт, професор по журналистика и публична администрация в Дюкския университет употребява словосъчетанието „Пинокио-култура“ в статията си „Културата на лъжите е заразна за нашите деца“, за да обясни присъщият на американците маниер да възвеличават онези, които са допуснали грешки. Тя отбелязва, че днешните млади хора, в много отношения по-консервативни от своите родители, са изненадващо склонни да прикриват истината. – Б. а.

(щастлив побой). А в резултат получават сериозни травми. Невероятно е също, че в твърде много управителни съвети се поддържа тезата: „Кой се интересува какво дава продуктът? Важно е да носи пари!“ А един мексикански законодател бил казал: „Обществен морал ли? Това пък какво е?“

Естествено, факторите, обуславящи подобно състояние на нещата, не са един и два. В тази връзка психологът Рон Тафъл, автор на „Да възпитаваш със сърце“, пише следното: „Днешните деца са гневни, защото се чувстват незабелязвани и игнорирани от собствените си родители, които нито ги виждат, нито ги чуват. Те отчаяно се стремят да бъдат видени и опознати, а не програмирани и психологизирани. От всичко на света най-много искат родителите им да намират време лично за тях.“

Тафъл предупреждава, че децата се обръщат към ширпотребата в културата като към заместител на семейството, запълвайки празнотата от отсъствието на родителите, които са твърде заети, за да прекарват времето си с тях. Неговата гледна точка безспорно е вярна. И все пак в този специфичен младежки гняв се крият със сигурност и други причини освен сочените от психолозите. Повечето са съсредоточени около три неща: естествените тенденции например, които се забелязват с напредването на петата коренна раса; едновременно проявяващите се движещи сили – на еволюцията и деволуцията; и революционните тласъци в резултат на растящия брой млади хора.

Естествените тенденции

Според китайските пророчества ние навлизаме в „петото завъртане на голямото колело“ – време, в което стихията на гнева е предизвикателство за всички хора и в което се раждат деца, носещи в себе си гняв; събитията са интензивни и така се и усещат. Установих, че гневните деца са странно нетърпеливи, защото смятат, че всичко им се дължи на часа; други изследователи говорят за „синдром на благоденствието“. Много съвременни родители си мислят, че ще са добри родители, ако купуват на децата си най-различни вещи, превръщайки ги така в глезльовци в едно егоцентрично ко-зависимо общество.

Какъв е резултатът? Силни деца с голям потенциал, на които им липсва ориентация и у които се подклаждат потребителска страст и стремеж към консуматорство като заместител на съпричастността и обичта. Те биват затрупвани с неща, от които най-малко се нуждаят. Това води до раздразнение, фрустрация и хладно безразличие. Тези реакции са естествен отговор на високата амплитуда на енергията, чиято честота се покачва по-бързо, отколкото хората могат да понесат. Днес промените са толкова екстремни, че са изпитание за всеки, независимо на каква възраст. Без търпение и толерантност е много трудно да се приемат различни от собствените идеи и мнения или да се зачитат другите хора. „Децата на светлината“, превърнали се в обект на всеобща възхита, също като връстниците си са принудени да се научат как да се справят с гнева и как да се отнасят към крайностите на благоденствието или бедността.

Движещите сили на еволюцията и деволуцията

Когато цветовете на човешката аура се задълбочават, енергията се проявява все по-екстремно, което изисква повече усилия да бъде контролирана. Тези по-дълбоки цветове са сигнал за интензивност и за възможни аномалии в поведението. Задълбочаването на цветовете с по-висока честота на трептене (синьо, индигово, лилаво, виолетово) носи в себе си двойствения импулс на еволюцията и деволуцията в по-голяма степен, отколкото при другите цветове. Казано по-просто: колкото по-интензивна е енергията на човека, толкова повече е личната му сила и следователно способността му да въздейства – за добро или зло.

При наличие на позитивна нагласа по-високо трептящите и по-силни цветове на аурата говорят, че човекът е спокоен и любвеобилен, изключително съчувстващ и разбиращ, дори емпатичен, що се отнася до доброто на другите. При наличие на негативна нагласа същото състояние на аурата разкрива противоположни качества: човекът е студен, жесток, безчувствен, високомерен, агресивен, опасен. Позитивната нагласа възвисява душата и способства еволюцията на човечеството, докато то се изкачва към по-висши степени на съзнанието. Негативната

нагласа принизява душата и неизменно свежда нейния потенциал до по-ниски нива на съзнанието, които възпрепятстват напредъка на човечеството.

Кое обаче определя накъде ще се насочи мощният енергиен поток? За децата това е семейството, което ги подкрепя, и всички хора, които се грижат за тях. За възрастните това е намерението да усъвършенстват себе си и да подобряват положението на останалите. Поколението на новото хилядолетие (след 1982 година) е първото наистина глобално поколение в историята на Съединените щати и всъщност в историята на целия свят. Благодарение на технологиите, медиите, интернет, мобилните телефони и прочее подобни постижения принадлежащите към него могат да се свържат на практика с всеки и навсякъде без кабели и проводници. Да се свържат лично и без да губят време. Ето защо са изложени на по-голямо разнообразие, повече изисквания и възможности – на повече от всичко онова, с което някога се е сблъсквало *което и да е* дете. И така, докато продължаваме да се изкачваме, енергията ще става все по-мощна, а симултанно осъществяващите се тласъци на еволюцията и регреса – ще се усилят в две различни посоки.

Шестнадесета глава

Великата промяна

Времето е мярката, с която хората измерват отстоянието между две събития. Силата на времето се крие единствено в значението, което хората му придават.

Чарлз Филмор

Според мистичните учения новите деца са преродени лемурийци и атланти, високоразвити същества, населявали някога древната земя, споменът за която се е съхранил в митовете и ни спохожда в сънищата. (*Лемурия* се е намирала в Тихия океан, а *Атлантида* – в Атлантическия или близо до него). Някои ясно-видци твърдят, че в следващите десетилетия на Земята ще дойде група още по-развити души, „онези, които няма да бъдат назовани“, а подир тях и души още по-уникални и необикновени. Те са много специални и ще идват и ще си отиват в продължение на столетия. Задачата им е да поддържат възхода на петия свят в правилната посока, както и да се грижат „правилните хора да са на правилното място в правилното време“. На малцина от нас ще се случи да срещнат някого от тези избранници, защото те се появяват без много шум и не принадлежат към нито една от коренните раси. Те служат на великия замисъл.

„Напредналите сини“ обаче са в състояние и без чужда помощ да отправят предизвикателство към обществото и да разрушат съществуващия ред на нещата. Нашата планета си има явно свое собствено предназначение. Нейните жизнени цикли и жизнените цикли на човечеството тъкмо сега влизат в колизия. Промените на Земята с библейско значение се случват от края на осемдесетте и всеки ден стават все повече. Времето на вели-

кия преход настъпи. Независимо от възрастта или намеренията си, „всички ние седим в една лодка“.

Фактът, че голяма част от децата и юношите, които съм срещала, нямат усещане за собствено бъдеще, се съотнася с всичко това. Мнозина от навършилите пълнолетие пренебрегват правенето на кариера, предпочитат да пътешестват, да работят в малки градчета на незначителни длъжности или просто да се мотаят, с други думи – те са усмихнати, напълно спокойни, защото знаят, че всичко ще се нареди, когато дойде време да се преместят на друго място и да се заемат с друго нещо. Онези, с които разговарях, нямаха като че ли никакви амбиции или не изглеждаше да се безпокоят. Всички те ми отговаряха в един глас: „Не виждам бъдеще за себе си и това е о’кей.“ Правех, каквото можех, за да им дам съвет и да ги убедя, че с малко повече усилия и планиране не само могат да си уредят прекрасно живота, но и да помагат на останалите, съдействайки за социалните и политическите промени. В резултат виждах сбърчени носове, широка усмивка и чувах любезното „Не, благодаря“.

Тези деца просто се радват, че са тук, радват се, че са такива, каквито са, без да се интересуват от бъдещето, което сякаш няма смисъл, докато не си дадем сметка за волята на душата. А ето какво сме ние всъщност – души. Те идват на Земята, сдобиват се с тяло, изграждат личност, минават през позитивни и негативни възможности за обучение и развитие, изпълняват някаква мисия или задача и после се връщат през портата на смъртта при Източника. Но има и групи души, съгласили се да правят нещата по различен начин и да обединят енергиите си, за да предизвикат или да участват в специфични събития, които служат на един по-висш порядък. Такова събитие беше 11-ти септември 2001 година – в този ден, както и в следващите, аз пребивавах духом на *ground zero** и правех всичко, каквото можех, за да помогна на душите на убитите или пострадалите при атаката на кулите-близнаци в Манхатън. Онова, което ми се откри тогава, записах по-късно като възпоминание по повод

---

* Ground zero – букв. „кота нула“, мястото в Ню Йорк, където се намираха кулите на Световния търговски център, разрушени в резултат на терористичния акт на 11 септември. – Б. пр.

трагедията. От него е следният откъс: „Всеки замесен в тази трагедия, независимо жертва или престъпник, преди своето раждане се е съгласил да участва в нея и като такава и такава личност да се намира тук, по това време, в тази ситуация. Душите не са поели непременно задължението да бъдат убити или да убиват в плът, по-скоро е трябвало да присъстват, за да е сигурно, че енергията, необходима за това извънредно събитие и за отвука от него, ще е налице. Окончателното решение кой и какво точно ще прави е било взето малко преди да настъпи моментът. Намерението им като души е било да изтръгнат този „пробуждащ вик“, толкова ужасен, че да разтърси целия земен план – всяко правителство, всяка религия, всеки мъж, всяка жена, всяко дете и природата също.“

Споделям с вас своята визия по една определена причина: не всяка трагедия е точно това, което изглежда да е, и не всичко, което блести, е злато. Ние притежаваме собствена воля. Сблъскваме се с волята на семейството, общността, правителството, корпорацията, религията и държавата. С всякакви видове намерения на нива, в структури, връзки и преплитания, които ни влияят при всичко онова, което ние като личности и като общност допускаме да се случи в нашия свят и в нашата история. Но има и една висша воля, която пронизва цялото творение и е във всички сътворени неща, и тя преследва други цели, и е не-очевидна, и често е неочаквана. И в крайна сметка тази воля измества нашата. Енергийният модел на повечето от интервюираните от мен деца, не проявяващи интерес към своето бъдеще, напомняше модела, на който се натъкнах на *ground zero*. Те вече знаеха или усещаха, че сегашният им жизнен срок ще е кратък и че тяхното служене ще е в това, да са мост, а не строители.

Предсказанията, че много скоро на Земята ще настъпят катастрофални промени, вече не са абстракция. Те започнаха. Доказателствата са в правителствените отчети, които незнайно защо не намират място във вечерните новини. Ето един списък от катастрофални промени:

- Нови и опасни вируси и бактерии се появяват в нашите затоплящи се океани. Процентът на хората, които след пре-

Ние сме заливани от светлина – естествена и свръхестествена, и използваме фотоните наред с цялата благодат, дарена ни от Бог. Този светлинен поток и фактът, че хората могат да го виждат, да го ползват, да го чувстват, е способствал за появата на повече изобретатели и ясновидци откогато и откъдето и да било по света. И както се досещате, вече се планира създаването на компютър от ДНК-нишки, толкова неопикуемо бърз, че само с дванадесетте си атома ще изпреварва най-могъщото от нещата – светлината, *и дори повече*.

Страданията ще ни поставят на изпитание, но рискът си струва. Неистовата енергия и страхотният по сила порив, завладял сега цялото човечество, са сигнал за това, че промяната е на прага и чука на вратата ни. Ние не ще напуснем тази планета, като някак си се възнесем или бъдем отнесени с космически кораби. Съзнанието се издига на по-високо ниво точно където сме ние, и това издигане ни засяга като колектив – то е наша съдба. Клариса Пинкола Ъстес, известна авторка на множество книги, осветява правилно днешната ситуация: „От деня, в който сме се съгласили да дойдем на Земята, са ни подготвяли за тъмни времена като сегашните. Десетилетия наред по целия свят души като нас са търпели насилие и са оставяни по различни начини да умрат, и това отново и отново се е повтаряло, и ние сме били повалени и смазвани с невежество и отсъствие на любов във всички възможни екстремни ситуации, обществени и лични. Историята на собственото ни опустошение е дълга и ние я помним, но тъкмо тя ни е направила годни да възкръсваме. И ние отново и отново ще сме живо доказателство, че веднъж прокуденият, изгубеният, претърпелият крушение е способен да се събуди за нов живот.“

Календарът на маите подробно описва великия план на Земята, дава ни представа за етапите и нивата и ни позволява почти с абсолютна точност да установим мястото и времето на събитията. Но югите, или епохите във ведическата традиция, разкриват перспективата на великия план във „флуидна

форма“, която е твърде необичайна. В книгата си „Свещената наука“ Свами Шри Юктешвар е превел древните текстове и е описал календара на югите. За да опростя трактовката на Юктешвар, съставих таблица на еволюционните епохи (с любезното позволение на Дружеството за самореализация, което притежава правата върху неговите трудове). За онези, които не знаят: Юктешвар е бил наставник на Парамаханса Йогананда, един от най-обичаните на Запад транслатори на традиционната източна философия, мистика и духовна наука.

При разглеждането на таблицата обърнете внимание, че на половината път от въртенето на голямото колело около Централното слънце енергията на Земята променя посоката на своя поток. Ведическото разбиране на този феномен ни подсказва, че за процесите на развитие на съзнанието и за усъвършенстването на всичко проявено е необходима както тъмнината, така и светлината; целостта на едната носи в себе си потенциала за разгръщане на другата. Този потенциал или това „семе“ гарантира, че двете непрекъснато се вливат една в друга и изтичат една от друга, докато танцът на противоположностите не се превърне в река на взаимодопълването. Епохите се повтарят все по такава схема, според която енергията променя посоката си – възходяща, низходяща и пак възходяща, за да поддържа спираловидното движение, необходимо за развитието на всички аспекти на съзнанието, и да се постигне трансцендентното – единението с Бог.

При своята смяна посоките се пресичат два пъти – в най-долната точка на Желязната епоха и в най-горната точка на Златната епоха. Най-силните месии се появяват през „железните векове“, като ни дават духовна светлина и любяща подкрепа, тъй необходими във времената на мрака (големите сблъсъци). През „златните векове“ хората най-много напомнят Създателя си, почти богоподобни и знаещи. Енергията не се задържа завинаги нито в най-горната точка, нито в най-долната. Всяко нещо преминава през цикли. „Крайните времена“ променят само средата, с която сме свикнали, те не променят Божествения план. Обикновено се смята, че преди да можем отново да се слеем с Източника и да бъдем съ-творци, трябва да минем през някакво обучение, да постигнем известна интегративност

ЕПОХИТЕ НА ЕВОЛЮЦИЯТА

НИЗХОДЯЩИ

- Златна епоха** 11500 – 6700 пр. Хр.; продължителност 4800 г.; *Сатия Юга*, високо развити духовни и ментални способности; активност на мозъка – 100% (Лемурия)
- Сребърна епоха** 6700 – 3100 пр. Хр.; продължителност: 3600 г.; *Трета Юга*, не толкова развити, но все още големи интелектуални способности; активност на мозъка – 75% (Атлантида)
- Бронзова епоха** 3100 – 700 пр. Хр.; продължителност: 2400 г.; *Двапара Юга*, отличава се с изобретателност, но вече е по-материалистична; активност на мозъка – 50% (Египет и Индия)
- Желязна епоха** 700 пр. Хр. – 500 сл. Хр.; продължителност: 1200 г.; *Кали Юга*, човечеството е на най-долната точка на менталното и духовното си развитие, упадък; активност на мозъка – 20% (Месии)

ВЪЗХОДЯЩИ

- Желязна епоха** 500 – 1700 сл. Хр.; продължителност: 1200 г.; *Кали Юга*, човечеството продължава да е на ниско ниво на развитие, бавно подобрене; активност на мозъка – 25%
- Бронзова епоха** 1700 – 4100 сл. Хр.; продължителност: 2400 г.; *Двапара Юга*, разбиране за различните форми на енергията; технологии, междупланетни пътувания; активност на мозъка – 50%
- Сребърна епоха** 4100 – 7700 сл. Хр.; продължителност: 3600 г.; *Трета Юга*, човечеството като цяло развива телепатични/ментални способности, активност на мозъка – 75%
- Златна епоха** 7700 – 12 500 сл. Хр.; продължителност: 4800 г.; *Сатия Юга*, технологиите са излишни, тъй като духовната и менталната сила на човека е напълно проявена, активност на мозъка – 100%
-

и известно съвършенство. И това би следвало да е така. Не е речено, разбира се, да се придържаме към определени срокове или събития, за да се върнем при Източника, но неотработеното ще ни възпира. Усвояването на уроците на любовта и прощката обаче могат да ни освободят – за да станем пазители на великия план, а не да се имаме за негови жертви.

Еволюционните епохи на югите хвърлят светлина върху информацията, закодирана в календара на майте.

Разгледайте таблицата още веднъж. Забележете, че не сме изменили и половината път на възходящата Бронзова епоха. В днешно време биват открити различни форми на енергията, господстват технологиите и се осъществяват пътувания до други планети. Според ведическото разбиране към 4100-та година мозъчният ни капацитет може да се активира до 50%. Макар календарът на майте и еволюционните епохи на югите на пръв поглед да не съвпадат, аз мисля точно обратното. Ведическото учение сочи, че горе-долу по средата на всяка възходяща епоха (плюс/минус няколкостотин години) се повишава коефициентът на достъпната енергия – така наречения „квантов скок“. Този скок е все по-интензивен с всяка изменила година.

Освен това мисля, че Югите илюстрират еволюцията на съзнанието и изясняват защо непрекъснато се натъкваме на необичайни находки, които не съответстват на концепцията ни за еволюцията: останките от безконечните „тъмни времена“ (Желязната епоха) и почти невероятните постижения на Златната епоха („забранената история“) дотолкова обърква днешните учени, че те не могат да намерят никакво обяснение за отпечатъка от десен сандал върху един трилобит на над шест милиона години или за диамантите в един метеорит, съществувал *преди* нашето Слънце). Едно е ясно: хипотезата за края на времената се обезсмисля, ако се запознаете с епохите на еволюцията и характерната за тях цикличност.

Наистина, заемете ли се с изучаването на еволюцията – с концепцията за постепенните промени въз основа на генетичните мутации, скоро ще се сблъскате с изгубените брънки, толкова многобройни, че не могат да се опишат. Как бихте обяснили например появата на цъфтящите растения? Не можете да използвате теорията за естествения подбор на Чарлз

Дарвин, по чието време не се е говорело за биохимия и ДНК. Ако приложим съвременното знание към Дарвиновата теория за еволюцията, ще открием, че тя е крайно погрешна – няма такива вкаменелости, които да послужат като доказателство за междинните фази. Според най-новите търсения и подходи произходът на живота и появата на човека на нашата планета се дължат по-скоро на намесата на някаква висша интелигентност или на извънземен разум. Историята на творението е циклична и периодите на сериозен напредък биват последвани от потреващ упадък, и така се редуват подем и спад, подем и спад. И винаги има хора като Ной, които оцеляват и посяват семената на новия цикъл.

Кой ще бъде нашият Ной в това поредно разместване на световите? Моят кандидат е Нелсън Мандела от Южна Африка. Независимо от ужасите на апартейда, той ни даде *помирението* – единственото, което може да съхрани разума, толерантността, цивилизоваността и прогреса. Кой ще са нашите Адамовци и Месии през следващия цикъл? Ще научим, когато му дойде времето.

В езотеричните учения на теосфията се споменава, че нашите физически тела ще претърпят междуременно още няколко мутации, докато на Земята започнат да идват все повече индигови деца и присъствието на шестата коренна раса стане очевидно. Малкото на брой индигови хора, които се раждат сега, са само предвестници на бъдещето. Те са призвани да ни преведат през Портала на майте във възходящия пети свят, както и през и енергийните ускорения на Бронзовата епоха.

Нишките на ДНК също се променят и ще образуват „нови хармоники“.

Някои ясновидци предричат, че в идните години броят на ДНК нишките ще се увеличи до дванадесет, клонирането ще бъде усъвършенствано, всички възможни видове генетични манипулации ще станат ежедневие (включително изборът на желаните гени за бъдещите ни деца) и ще се даде отговор на въпроса, има ли извънземни – с други думи, ще бъде доказано, че разумни същества живеят и процъфтяват както на други планети, така и в междупланетното пространство.

Трябва обаче да сме изключително внимателни, когато се

решаваме на генетична намеса. Вождовете на индианците хопи се опасяват, че изкуствено създадените (клонирани) деца ще са бездушни, „без жизнена сила в очите“. Че тези деца и техните майки ще бъдат избягвани, доколкото са не-естествени, а между половете и между децата и родителите им ще цари бъркотия. Хопи наричат това време „дните на червената Качина“, която пречиства Земята и обитаващите я същества. „Онези, които отново стъпят на пътя, посочен в най-първите учения, и заживеят съобразно естеството, няма да бъдат засегнати от предстоящото очистване. Те ще оцелеят и ще изградят новия свят.“

Джеръми Рифкин, автор на книгата „Векът на биотехнологиите: използването на гените и преобразяването на света“ споделя опасенията на индианците хопи. Той предупреждава: „Новите технологии за генетично комбиниране ни позволяват да нарушим поставените от природата бариери, като направим генома уязвим за нов вид колонизация. Преместването на гените извън отредените им биологични граници е безпрецедентен в историята на човечеството технологичен пробив. Ние експериментираме с природата по небивали досега начини и създаваме нови невероятни възможности за обществото и нови опасности за околната среда.“

В Книга на Откровенията се казва, че предстоящата голяма промяна ще настъпи „за миг“. В своята книга „Последният плач: пророчества на американските аборигени и легенди за края на времената“ доктор Робърт Уулф цитира изказванията на вождовете хопи: „Ние получаваме много предупреждения, които ни позволяват да променим пътищата си под и над земята. После, някоя сутрин, ще се събудим внезапно сред червена здрачевина. Небето ще бъде кърваво на цвят, ще започнат да се случват много неща, чието естество не ще ни е съвсем ясно. Реалността до голяма степен не ще бъде такава, каквато е сега. Нито едно живо същество няма да остане незасегнато, тук или в небесата. Казано е, че пътят, който ще ни преведе през това време, се намира в сърцата ни и във възстановяване на връзката с нашия духовен Аз.“